

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/56/2025
Identifikačné číslo spisu: 5121011221
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štift
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:5121011221.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného Ľ.F. R., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 29. januára 2026 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Martina Chlapíka, LL.M., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 6. septembra 2022, č. k. 1To/73/2022-605, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ľ. R. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 23. februára 2022, sp. zn. 48T/101/2021, uznal obvineného Ľ. R. vinným v bode 1 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona („Tr. zák.“) a v bode 2 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že:

1. - dňa 18. júna 2021 v čase od 02:07 hod. do 02:21 hod v priestoroch prvého nástupišťa železničnej stanice v Ž., prítom ako Y. O., nar. XX. A., pomáhal vstať zo zeme a posadiť sa na lavičku, mu z vrecka nohavíc zobral peňaženku hnedej farby, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 56,- €, kartička poisťovne, občiansky preukaz a cestovný lístok do K., čím mu spôsobil škodu vo výške 64,25 €,

- dňa 19. júna 2021 v čase o 11:12 hod. na vonkajšej terase čerpacej stanice A. na ul. C. R. XX v Ž.T., pristúpil Bc. M. O., ktorý tam spal na stoličke a z ľavej ruky mu zobral hodinky zn. I. M. X K., výrobné číslo W. a z vrecka nohavíc mu zobral mobilný telefón zn. X. P. G. X O. J. farby IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, T.: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou a pamäťovou kartou A. F. M. XXX W., čím mu spôsobil škodu vo výške 378,95 €,

- dňa 26. júna 2021 v čase od 04:20 hod. do 04:30 hod. pri spoločnosti T. A. na ul. F. XXX/X v Ž., pristúpil k M. Z., ktorý sedel na parapete a spal a zo zadného vrecka nohavíc mu zobral mobilný telefón zn. T. XX O. T.: XXXXXXXXXXXXXXXX, T.: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou, čím

spôsobil spol. A. M. s. r. o. so sídlom K., L. R. X/A, škodu krádežou vo výške 851,87 €,

- dňa 26. júna 2021 v čase o 04:56 hod. na námestí Q. I. v Ž. na betónovom okraji fontány využil nepozornosť Mgr. O. M. a z pravého zadného vrečka nohavíc mu vybral pánsku peňaženku čiernej farby, v ktorej sa nachádzala hotovosť vo výške 40 €, 28 kusov stravných lístkov v hodnote 4,50 € za kus, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca, dva čitateľské preukazy, bankomatová karta M., bankomatová karta E. K., karta na M. Ž., M. C. a rôzne vizitky, čím poškodenému Mgr. O. M. spôsobil škodu vo výške 226 €,
- 2. - dňa 05. júla 2021 v čase od 10:30 hod. do 11:30 hod na ul. M. P. XXA v Ž. vošiel cez otvorené vstupné dvere do administratívnej budovy so súpisným číslom XXX XA a z umeleckého ateliéru umiestneného v prízemnej Časti budovy zobral fotoaparát zn. G. XXXX čiernej farby nezisteného výrobného čísla, fotoaparát zn. G. - digitálna kamera výrobné číslo XXXXXXXX, fotoaparát zn. Y. automat, čiernej farby nezisteného výrobného čísla, fotoaparát japonskej výroby zn. S. nezisteného výrobného čísla, fotoaparát zn. R. W. čiernej farby s pomaľovanými bodkami nezisteného výrobného čísla, statív k fotoaparátu nezisteného výrobného čísla, fotoaparát zn. J. T. E. nezisteného výrobného čísla, fotoaparát zn. A. XXX modro-žltobielo-čiernej farby nezisteného výrobného čísla, fotoaparát zn. S. čiernej farby nezisteného výrobného čísla, šošovku z fotoaparátu zn. L. s priemerom 58 mm revuenon, mikrofón zn. G. M.-X čiernej farby, mobilný telefón zn. G. L. XXXX čiernej farby so SIM kartou, peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 1.000 € a fotografický batoh, čím poškodenému T. C. spôsobil škodu vo výške 2.033 € a zo skrine v spálni zobral puzdro s nápisom M., v ktorom bolo sedem USB kľúčov a z pracovne zobral notebook zn. Q. M. farby výrobné číslo L., čím spôsobil škodu Mgr. N. K. vo výške 51,36 €,
- dňa 08. júla 2021 v čase od 05:24 hod. do 05:29 hod. vošiel cez neuzamknuté dvere do izby č. X v ubytovni na ul. O. XXXX v E. G. Z.I., odkiaľ zobral peňaženku, hnedej farby v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 150 €, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca a dve kreditné karty Č. A., čím poškodenému E. R. spôsobil škodu krádežou vo výške 158,25 € a ďalej zobral tablet zn. L. S. s projektorom a telefón zn. X. P. G. X s dvomi SIM kartami, čím poškodenému B. P. spôsobil škodu krádežou vo výške 215,85 €,
- dňa 12. júla 2021 v čase od 1:45 hod do 1:53 hod. cez otvorené okno, ktoré sa nachádza vo výške 240 cm od zeme vošiel do izby č. X v ubytovni na ul. O. XXXX v E. G. Z., zo stolíka, ktorý sa nachádzal vedľa postele zobral mobilný telefón zn. A. Q., zelenej metalízy T. T.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, T. 11/XXXXXXXXXXXXXXXXXX, peňaženku čiernu koženú, v ktorej bola finančná hotovosť vo výške 200 €, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartičku poistenca, doklady na vysokozdvíhací vozík, kartu kardiostimulátora, osvedčenie o technickej kontrole vozidla H. O., čím spôsobil poškodenému J. Ž. škodu 382,20 €,

pričom trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 0T/86/2021 zo dňa 27. júna 2021, právoplatný 27. júna 2021, bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Za to bol obvinenému okresným súdom uložený:

- za skutok v bode 1 podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Žilina z 27. júna 2021, č. k. 0T/86/2021-83, právoplatný toho istého dňa, a to vo výroku o vine, vo výroku o treste, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad,
- za skutok v bode 2 podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodeným A. M., s. r. o., vo výške 851,87 €, Mgr. N. K. vo výške 29,40 €, T. C. vo výške 1.486,45 €, B. P. vo výške 215,85 €, E. R. vo výške 150 €, J. Ž. vo výške 382,20 €, pričom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. týchto poškodených okrem E. R. so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline (ďalej „krajský súd“) uznesením zo 6. septembra 2022, č. k. 1To/73/2022-605, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Martina Chlapíka, LL.M., podaním z 9. októbra 2024 (č. l. 655 - 686), v ktorom navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. bol predmetným uznesením krajského súdu porušený zákon, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil toto uznesenie krajského súdu a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, podľa § 388 ods. 2 Tr. por. krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného nevezal do väzby. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm.

i) Tr. por., keď v podstate namieta tieto skutočnosti:

- pokiaľ súdy právne kvalifikujú kvalifikačný znak podľa § 212 ods. 3 písm. f) Tr. zák., tak ide o zásadný rozpor v právnej vete odsudzujúceho rozsudku a právnej kvalifikácii skutku, pretože pokiaľ v právnej vete je uvedené, že chránenou osobou mala byť v danom prípade osoba vyššieho veku, tak právna kvalifikácia podľa Tr. zák. účinného do 30. júna 2021 podľa § 212 ods. 3 písm. f) zodpovedá chorej osobe, a nie osobe vyššieho veku, ktorej zodpovedá § 212 ods. 3 písm. e), uvedené má podstatný vplyv na posúdenie a použitie tohto kvalifikačného znaku so sadzbou trestu odňatia slobody 3 roky až 10 rokov a vzhľadom k tomu, že v danom prípade mal obvinený opakovane spáchať zločin, bol mu ukladaný trest odňatia slobody podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. so zvýšenou spodnou sadzbou trestu o jednu polovicu,

- namieta skutkovú vetu v prvom čiastkovom útoky v bode 1 z 18. júna 2021 s tým, že súdy nesprávne aplikovali ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák. a len samotná skutočnosť, že poškodený bol osobou vyššieho veku, ešte neodôvodňuje aplikáciu § 139 písm. e) Tr. zák. a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 65/2013 (R 117/2014), v ktorom najvyšší súd poukázal na túto skutočnosť, že pokiaľ nie je konanie páchatel'a popísané v skutkovej vete takým spôsobom, že nepochybne z objektívnej stránky zakladá páchanie trestného činu na chránenej osobe vyššieho veku, nemožno tento kvalifikačný znak použiť bez toho, aby bolo v skutkovej vete konkrétne uvedené, akým spôsobom mal odsúdený spájať vyšší vek alebo zdravotný stav (chorá osoba) poškodeného so spáchaným trestným činom a v tejto súvislosti dovolateľ poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2024, sp. zn. 1 Tdo 56/2022; dovolateľ napokon uviedol, že čo sa týka pokračovacieho zločinu krádeže, ktorý mal byť čiastočne spáchaný na chránenej osobe, tak v danom prípade sa obvinený dopustil v priebehu mesiaca jún 2021 celkom štyroch čiastkových útokov ako tzv. „vreckový zlodej“ pri drobných vreckových krádežiach, kedy mu bolo absolútne jedno, koho okradne a ak sa mu naskytla príležitosť, tak vec jednoducho ukradol bez toho, aby sa zaoberal, resp. sústreďoval na chránené osoby ako ľahšie obeť a to, že jeden poškodený bol osobou vyššieho veku, bolo čisto náhodné a správna právna kvalifikácia skutku v bode 1 má byť pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák. s prihliadnutím na novelu Tr. zák. účinnú od 6. augusta 2024, ktorej použitie je pre obvineného priaznivejšie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Žilina podaním z 23. októbra 2024 (č. l. 689 - 690), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že dovolanie nie je dôvodné. Vyjadrovateľ uviedol, že ustanovenie § 212 ods. 3 písm. f) Tr. zák. týkajúce sa trestného činu krádeže vo vzťahu ku kvalifikačnému znaku chránená osoba zahŕňa celú skupinu chránených osôb, ktorá je bližšie špecifikovaná v ustanovení § 139 Tr. zák., kde je osoba vyššieho veku uvedená pod písmenom e) a chorá osoba pod písmenom f). Ustanovenie § 212 ods. 3 písm. e) Tr. zák., ktoré malo byť podľa dovolateľa správne použité, sa vzťahuje na spáchanie trestného činu tým, že páchatel' trestný čin krádeže zorganizuje. Ďalej vyjadrovateľ uviedol, že výrok súdu o vine zo spáchania trestného činu krádeže na chránenej osobe - osobe vyššieho veku - je podložený vykonanými dôkazmi, ktoré plne odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obvineného a táto skutočnosť vyplýva aj zo skutkovej vety. Obvinený v predmetnom čase odcudzil peňaženku poškodenému Y. O., ktorý v čase spáchania skutku dosiahol vek 91 rokov a z okolností spáchania skutku vyplýva, že obvinený poškodenému pomáhal vstať

zo zeme a pomáhal mu posadiť sa na lavičku a práve túto situáciu využil na to, aby mu z vrecka nohavíc zobral peňaženku, keď svedkovia vo svojich výpovediach potvrdili, že išlo o starého pána o dvoch barlách, ktorému pomáhali vstať zo zeme na lavičku, bol slušne oblečený a mysleli si, že ušiel z domova dôchodcov. Je teda nepochybné, že obvinený vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku, jeho konanie nebolo náhodné a práve túto situáciu, pri ktorej rátal s využitím minimálneho odporu zo strany poškodeného, využil pri svojom konaní, kedy mu z vrecka nohavíc odcudzil peňaženku a z miesta činu ušiel.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 1. októbra 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého

stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

Dovolateľ namieta nesprávne právne posúdenie prvého čiastkového útoku z 18. júna 2021 v bode 1 skutkovej vety rozsudku okresného súdu s tým, že jednak má ísť o rozpor medzi právnou vetou a právnou kvalifikáciou skutku, jednak nesprávnosť právnej kvalifikácie spáchania činu na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) vzhľadom na ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák. Uvedené námietky správne dovolateľ subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., keďže sa nimi namieta nesprávna právna kvalifikácia skutku.

V prípade prvej námietky odvolací súd nezistil rozpor medzi skutkovou vetou, právnou vetou a právnou kvalifikáciou daného skutku (čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu). Z ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že v zásade platí, že trestnosť činu a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný (neskorší zákon treba použiť len vtedy, keď je pre obvineného priaznivejší). Z uvedeného treba odvodiť zásadu, že pokiaľ súd neuvedie v rozhodnutí, podľa ktorého znenia zákona postupuje, platí že ide o zákon účinný v čase, keď bol čin spáchaný.

V prípade skutku v bode 1 rozsudku bol tento spáchaný ako pokračovací trestný čin 26. júna 2021 (dokonanie posledného čiastkového útoku), pričom podľa znenia vtedy účinného Trestného zákona (zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 312/2020 Z. z.) je spáchanie trestného činu krádeže úmyselným prisvojením si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu a čin spácha na veci, ktorú má iný pri sebe a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku právne kvalifikované podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. s možnosťou uloženia trestu odňatia slobody na tri roky až desať rokov, teda ide o zločin podľa § 11 ods. 2 Tr. zák. (o zločin ide aj vtedy, ak v prísnejšej skutkovej podstate prečinu spáchaného úmyselne, je ustanovená horná hranica trestnej sadzby prevyšujúca päť rokov). Pokiaľ dovolateľ namieta, že správne malo ísť o právnú kvalifikáciu podľa § 212 ods. 3 písm. e) Tr. zák., tak uvedené tvrdenie je nesprávne, keďže týmto ustanovením sa postihuje konanie, ak niekto trestný čin krádeže zorganizuje a pokiaľ dovolateľ uvádza, že ustanovenie § 212 ods. 3 písm. f) Tr. zák. zodpovedá chorej osobe, tak uvedené tvrdenie je nepresné, keďže toto ustanovenie postihuje kvalifikovanú skutkovú podstatu spáchania činu na chránenej osobe, ktorou sa rozumie podľa § 139 ods. 1 Tr. zák. viaceru typov osôb vrátane osoby vyššieho veku - § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. či chorej osoby - § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. Súdom možno vytknúť v tejto súvislosti dovolacím súdom jedine to, že výslovne neuviedli vo výroku pri právnej kvalifikácii aj ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. (je uvedené len v odôvodnení rozsudku), čo však nezakladá nutnosť zrušenia meritórneho rozhodnutia dovolacím súdom iba na základe tejto skutočnosti (druh chránenej osoby vyplýva z právnej vety výroku rozsudku okresného súdu). Osobou vyššieho veku sa podľa § 127 ods. 3 Tr. zák. na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov (daný poškodený mal v čase skutku vyše 90 rokov - rok narodenia 1930).

Pokiaľ dovolateľ namieta nesprávnu právnú kvalifikáciu skutku z pohľadu ustanovenia § 139 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého sa ustanovenie odseku 1 (teda aj osoba vyššieho veku) nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby, tak treba uviesť, že z uvedeného ustanovenia možno odvodiť zásadu, že len objektívna skutočnosť existencie daného

postavenia, stavu alebo veku chránenej osoby nepostačuje na to, aby bol daný kvalifikačný znak použitý. Trestný zákon a ustálená súdna prax vyžaduje, aby bol trestný čin spáchaný v súvislosti s danou veľičinou, v danom prípade s vyšším vekom chránenej osoby vo význame, aby obvinený vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie spáchať trestný čin, pričom sa vyžaduje v tejto súvislosti aj primerane vyjadrené v samotnej skutkovej vete meritórneho rozhodnutia (R 117/2014 či rozhodnutie tunajšieho súdu z 20. marca 2024, sp. zn. 1 Tdo 56/2022).

Tomuto v zásade daná skutková veta rozsudku okresného súdu zodpovedá, keďže táto v prípade prvého čiastkového útoku v bode 1 rozsudku obsahuje jednak dátum narodenia poškodeného, ktorý mal v čase spáchania skutku vyše 90 rokov a jednak okolnosti spáchania činu obvineným, ktorý pri tom, ako mal pomáhať poškodenému vstať zo zeme a posadiť sa na lavičku, mu z vrečka nohavíc zobral peňaženku, keď uvedené je rozvedené vykonanými dôkazmi bližšie špecifikovanými v odôvodnení rozhodnutia, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obvinený v čase krádeže u poškodeného využil práve bezmocnosť pri jeho sťaženej lokomócií súvisiacej s vyšším vekom (pohyboval sa pomocou barlí). V tomto ohľade je irelevantným tvrdenie dovolateľa, že pri celkovo štyroch čiastkových útokoch pokračovacieho zločinu krádeže mu bolo absolútne jedno koho okradne a ak sa mu naskytla príležitosť, vec ukradol bez toho, že by sa sústreďoval na chránené osoby ako ľahšie obeť, keďže v danom prípade bol práve vysoký vek a s tým súvisiaci stav poškodeného objektívnou okolnosťou, s ktorou mohol obvinený subjektívne spájať menší odpor poškodeného pri čine, a teda trestný čin bol spáchaný v súvislosti s vekom chránenej osoby.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že jeho konanie malo byť správne posúdené podľa Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 ako pre neho najpriaznivejšieho, tak uvedená námietka je nedôvodná, keďže krajský súd o odvolaní rozhodol 6. septembra 2022, kedy sa stal rozsudok právoplatným, takže neskoršie prijatá, resp. účinná zmena Trestného zákona, ktorá trestnosť činu zmierňuje, nemá žiadny vplyv na dovtedy právoplatne rozhodnuté veci, ibaže by zákonodarca ustanovil inak, čo sa však nestalo. Dovolací súd k tomu uvádza, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá počas trestného stíhania páchatel'a, ktorým je podľa § 10 ods. 14 Tr. por. úsek od začatia trestného stíhania do právoplatnosti rozsudku, a teda slovné spojenie „vynesenie rozsudku“ uvedené v § 2 ods. 1 Tr. zák. označuje rozhodnutie, ktorým sa trestné stíhanie páchatel'a právoplatne končí.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.